

2009. március 24., kedd

29. kéri a tagállamokat, hogy állami programok és szociális szolgáltatások segítségével indítsanak szociális intézkedésekre vonatkozó olyan megelőző stratégiát a kiskorú nők védelmére, amely a bevándorlók családjait nem bélyegzi meg, és amely egyrészt oktatás, képzés és tudatosítás révén elejét veszi e gyakorlatoknak, másrészt segítséget nyújt az ilyen gyakorlat áldozatává vált nőknek azáltal, hogy pszichológiai és orvosi támogatást és lehetőség szerint ingyenes helyreállító műtétet biztosít számukra; felkéri továbbá a tagállamokat annak megfontolására, hogy egy kiskorú esetében a nemi szervek csonkításával való fenyegetettség vagy annak veszélye okot szolgáltatthasson az állami hatóságok beavatkozására, a gyermekek védelméről szóló előírásoknak megfelelően;

30. kéri a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki iránymutatásokat és irányelveket az egészségügyben dolgozók, a tanárok és a szociális munkások számára azzal a céllal, hogy a szülőket tiszteletteljes módon – szükség esetén tolmács segítségével – tájékoztassák a női nemi szervek csonkításával járó hatalmas veszélyekre, illetve arra, hogy ez a gyakorlat a tagállamokban büntetendő cselekménynek minősül; azt kéri továbbá, hogy működjenek együtt a női nemi csonkítás vonatkozásában oktatást és ismeretterjesztést végző, a családokkal és a közösségekkel szoros kapcsolatot fenntartó hálózatokkal és nem kormányzati szervezetekkel és finanszírozzák tevékenységüket;

31. kéri a tagállamokat, hogy terjesszenek az írástudatlanok számára is érthető, pontos információkat, különösen a tagállamok konzulátusain keresztül, a vízumok kiállításakor; úgy véli, hogy a bevándorlási hivataloknak a befogadó országba való megérkezésük is tájékoztatást kell nyújtaniuk a törvényi tiltás okairól, hogy a családok megértsék, hogy a hagyományos eljárások tiltása semmi esetre sem a kultúrába való beavatkozást célozza, hanem a nők és leányok jogi védelmét szolgálja; úgy véli, hogy a családokat tájékoztatni kell arról, hogy ha a csonkításra fény derül, a büntetőjogi következmények börtönbüntetést is magukban foglalhatnak;

32. kéri, hogy javítsák a nők és leányok jogi helyzetét azokban az országokban, ahol gyakorolják a női nemi szervek megcsonkítását, annak érdekében, hogy erősítsék a nők önbizalmát, kezdeményező-készségét és egyéni felelősségvállalását;

33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Többynyelvűség: európai tőke és közös elkötelezettség

P6_TA(2009)0162

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása: Többynyelvűség: európai tőke és közös elkötelezettség (2008/2225(INI))

(2010/C 117 E/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 149. és 151. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. és 22. cikkére,
- tekintettel a szellemi kulturális örökség megőrzéséről szóló, 2003. évi UNESCO Egyezményre,
- tekintettel a Bizottság „Többynyelvűség: európai tőke és közös elkötelezettség” című, 2008. szeptember 18-i közleményére (COM(2008)0566) és az azt kísérő bizottsági munkadokumentumra (SEC(2008)2443, SEC(2008)2444, SEC(2008)2445),
- tekintettel a Bizottság „Az európai nyelvi kompetenciamérés keretrendszere” című, 2007. április 13-i közleményére (COM(2007)0184),

2009. március 24., kedd

- tekintettel a Bizottság „Jelentés a nyelvtanulás és a nyelvi sokféleség ösztönzése című jelentési terv végrehajtásáról” című, 2007. november 15-i munkadokumentumára (COM(2007)0554), valamint az azt kísérő munkadokumentumra (SEC(2007)1222),
 - tekintettel „Az európai kulturális programról a globalizálódó világban” című, 2008. április 10-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a többnyelvűség ösztönzését szolgáló új keretstratégiáról szóló, 2006. november 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Unióban a többnyelvűség és a nyelvtanulás előmozdítására vonatkozó intézkedésekről, az európai nyelvi kompetenciamutatóról szóló, 2006. április 27-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a bővítés és a kulturális sokszínűség kapcsán a regionális és kevésbé használt nyelvekről, az európai kisebbségi nyelvekről szóló, 2003. szeptember 4-i, a Bizottságnak szóló ajánlásokkal elfogadott állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a 2001-et a nyelvek európai évévé nyilvánító, 2000. július 17-i 1934/2000/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a 2002. március 15–16-i barcelonai Európai Tanács elnökségi következtetéseire,
 - tekintettel az Oktatási, Ifjúsági és Kulturális Tanács 2008. május 21-i és 22-i, különösen a többnyelvűségre vonatkozó következtetéseire,
 - tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében üléselő képviselői által a kulturális sokféleségnek és a kultúrák közötti párbeszédnek az Unió és a tagállamok külkapcsolataiban való előmozdításáról elfogadott, 2008. november 20-i következtetéseire ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottságának a többnyelvűségről szóló, 2008. június 18–19-i véleményére ⁽⁷⁾, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság többnyelvűségről szóló, 2008. szeptember 18-i véleményére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A6-0092/2009),
- A. mivel a nyelvi és kulturális sokszínűség a média térnyerése, a növekvő mobilitás és migráció, valamint a globalizációs folyamatok előrehaladásának eredményeképpen jelentős hatással van az Európai Unió polgárainak mindennapjaira;
- B. mivel a különböző nyelvi kompetenciák elsajátítása minden uniós polgár számára rendkívüli fontossággal bír, hiszen lehetővé teszi, hogy teljességében élvezhessék az Unión belüli, illetve az Unió harmadik országokkal folytatott kapcsolatainak keretén belüli szabad mozgás gazdasági, szociális és kulturális előnyeit;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0124.

⁽²⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 207. o.

⁽³⁾ HL C 296.E, 2006.12.6., 271. o.

⁽⁴⁾ HL C 76. E, 2004.3.25., 374. o.

⁽⁵⁾ HL L 232., 2000.9.14., 1. o.

⁽⁶⁾ HL C 320., 2008.12.16., 10. o.

⁽⁷⁾ HL C 257., 2008.10.9., 30. o.

2009. március 24., kedd

- C. mivel a többnyelvűség jelentősége a tagállamok közötti kapcsolatokban, a multikulturális társadalmunkban való együttélés tekintetében és az Európai Unió közös politikáin belül is növekszik;
- D. mivel a többnyelvűség értékelésének olyan elfogadott eszközökön kell alapulnia, mint amilyen többek között a közös európai nyelvi referenciakeret;
- E. mivel több európai nyelv alapvető összekötő hídként szolgál a harmadik országokkal folytatott kapcsolatokban, valamint a világ legkülönbözőbb régióinak népei és nemzetei között;
- F. mivel az Alapjogi Charta 21. és 22. cikke a nyelvi sokféleséget állampolgári jogként ismeri el, és a többnyelvűségnek célul kell kitűznie a sokszínűség tiszteletének és a toleranciának ösztönzését is, a tagállamokon belüli különböző nyelvi közösségek közötti lehetséges – akár tetteges, akár passzív – konfliktusok elkerülése érdekében,
1. üdvözlöi a Bizottság többnyelvűségről szóló közleményének benyújtását, és a figyelmet, amelyet a Tanács a közleménynek szentelt;
 2. megerősíti a korábbiakban a többnyelvűség és a kulturális sokszínűség tekintetében képviselt álláspontjait;
 3. ragaszkodik az EU hivatalos nyelvei közötti egyenrangúság elismeréséhez a nyilvános tevékenység minden területén;
 4. úgy véli, hogy Európa nyelvi sokfélesége jelentős kulturális tőke, és nem tenne jót az Európai Uniónak, ha csak egyetlen fő nyelvre korlátozná magát;
 5. hangsúlyozza az EU intézményeinek kulcsfontosságú szerepét a nyelvi egyenrangúság elvének tiszteletben tartásában, egyrészt a tagállamok közötti kapcsolatokban és magukban az uniós intézményekben, másrészt az EU polgárai és a nemzeti hatóságok, illetve a közösségi és nemzetközi intézmények és szervezetek közötti kapcsolatokban;
 6. emlékeztet arra, hogy a többnyelvűség fontossága nem merül ki a szociális és gazdasági tényezőkben, és figyelembe kell venni a tudományos és kulturális alkotómunkát és ismeretátadást is, valamint a fordítás, akár az irodalmi, akár a szakfordítás fontosságát a polgárok élete és az Európai Unió hosszú távú fejlődése szempontjából; nem utolsó sorban pedig a nyelvek identitásformáló és identitáserősítő szerepét;
 7. hangsúlyozza, hogy a soknyelvűség horizontális ügy, amely nagy hatással van az európai polgárok életére; ezért felhívja a tagállamokat, hogy integrálják a többnyelvűséget az oktatástól eltérő olyan szakpolitikákba, mint az élethosszig tartó tanulás, a társadalmi integráció, a foglalkoztatás, a média és a kutatás;
 8. alapvető fontosságúnak tekinti a fordítást támogató speciális programok és többnyelvű terminológiai adatbázisok hálózatainak létrehozását;
 9. emlékeztet arra, hogy a többnyelvűség előmozdítása érdekében fel kell használni az információs és kommunikációs technológiákat, és hangsúlyozza a valamennyi nyelv betűinek megjelenítését lehetővé tevő megfelelő nemzetközi szabvány (ISO 10646) szerepét és alkalmazásának fontosságát az Európai Unió és a tagállamok közigazgatási rendszerében és a médiában;
 10. javasolja a fordítók és tolmácsok európai napjának létrehozását vagy e foglalkozások figyelembevételét és kidomborítását a minden év szeptember 26-án megünnepeelt Nyelvek Európai Napján;
 11. hangsúlyozza, hogy azon országokban vagy régiókban, ahol két vagy több hivatalos nyelv él együtt, létfontosságú a többnyelvűség megőrzése;

2009. március 24., kedd

12. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az egynél több hivatalos nyelvvel rendelkező tagállamokban biztosítva legyen a nyelvek teljes körű, kölcsönös megértése, különösen az időskorúak tekintetében, valamint a jogrendszer, az egészségügy, a közigazgatás és a foglalkoztatás területén;
13. ösztönzi, hogy azon tisztviselők, akik munkájuk során más tagállamok polgáraival lépnek kapcsolatba, tanuljanak meg egy második európai uniós nyelvet;
14. úgy véli, hogy szükséges és helyénvaló a felnőttkori idegennyelv-nyelvtanulás lehetőségének megteremtése szakmai vagy az élethosszig tartó tanulási programokon keresztül, a személyes és szakmai fejlődés érdekében;
15. kiemeli, hogy az iskolákban döntő fontosságú különleges figyelmet fordítani és támogatást nyújtani azoknak a tanulóknak, akiket nem anyanyelvükön oktatnak, és melegen üdvözli a Bizottság javaslatát az anyanyelv és két idegen nyelv előmozdítására az oktatásban;
16. sajnálja, hogy a Bizottság eddig nem intézményesítette a nyelvi sokféleségről és nyelvtanulásról szóló többéves programot, vagy a nyelvi sokféleséggel és nyelvtanulással foglalkozó ügynökséget, ahogy azt az Európai Parlament a fent említett, 2003. szeptember 4-i nagy többséggel elfogadott állásfoglalásában is kérte;
17. fontosnak tartja továbbá a befogadó állam hivatalos nyelveinek teljes körű elsajátítását a bevándorlók és családtagjaik teljes körű beilleszkedésének érdekében, és hangsúlyozza, hogy a nemzeti kormányoknak hatékonyan támogatniuk kell a külön nyelvi kurzusokat, különösen a nők és az idősek számára; felhívja a tagállamokat, hogy járjanak el felelősségteljesen a bevándorlókkal szemben, megadva számukra a befogadó ország nyelvének és kultúrájának elsajátításához szükséges eszközöket, mindeközben lehetővé téve és bátorítva saját nyelvük megtartását;
18. emlékeztet arra, hogy ezen okokból kifolyólag nélkülözhetetlen a tanítás minőségének biztosítása, ideértve a megfelelő tanárképzést is;
19. hangsúlyozza, hogy megfelelő jelentőséget kell tulajdonítani az iskoláskor előtti nyelvtanulásnak és mindenekelőtt azon ország nemzeti nyelve tanulásának, ahol a gyermekek iskolába járnak;
20. úgy véli, hogy a gyermekeknek saját érdekükben képesnek kellene lenniük beszélni annak az országnak a nyelvét, amelyben élnek, annak biztosítása érdekében, hogy ne kerüljenek hátrányos helyzetbe tanulmányaik vagy azt követő képzésük során, és hogy egyenlő eséllyel vehessenek részt minden tevékenységben;
21. javasolja, hogy a tagállamok vizsgálják meg a tanári csereprogramok lehetőségét az oktatás különböző szintjein, abból a célból, hogy az iskolai tárgyakat különböző nyelveken oktathassák, és úgy véli, hogy ez a lehetőség jól kihasználható különösen a határ menti régiókban, és javítaná a munkaerő mobilitását és az állampolgárok nyelvtudását;
22. úgy véli, nélkülözhetetlen a nyelvtanárok és a hallgatók cseréjének és mobilitásának előmozdítása; hangsúlyozza, hogy a nyelvtanárok Európai Unión belüli mozgása biztosíthatja a lehető legtöbb szakember közvetlen kapcsolatát az általa tanított nyelv anyanyelvi környezetével;
23. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a tanárok szakmai mobilitását, valamint az iskolák és a különböző országok közötti együttműködést technológiailag és kulturálisan innovatív pedagógiai projektek megvalósítására;
24. bátorítja és támogatja az anyanyelvként használt kisebbségi, helyi és idegen nyelvek választható lehetőségként való bevezetését az iskolában és/vagy a közösség számára nyitva álló iskolán kívüli tevékenységek keretében;
25. felkéri a Tanácsot, hogy készítsen éves előrehaladási jelentést a többnyelvűségről a tagállami formális és informális oktatási rendszerekben, szakképzésben és felnőttoktatásban, különös figyelmet fordítva a nemzeti, regionális és kisebbségi nyelvek gyakorisága és a bevándorlás közötti kapcsolatra;

2009. március 24., kedd

26. megerősíti régóta tartó elkötelezettségét a nyelvtanulás, a soknyelvűség és az Európai Unió nyelvi sokfélesége – többek között a regionális és kisebbségi nyelvek – előmozdítása mellett, mivel ezek olyan kulturális értékek, amelyeket óvni és ápolni kell; úgy véli továbbá, hogy a többnyelvűség alapvető fontosságú a hatékony kommunikáció szempontjából, és az egyének közötti megértés megkönnyítésének, illetve ezáltal a sokféleség és a kisebbségek elfogadásának egyik eszközét jelenti;
27. ajánlja, hogy a középiskolai szinttől a tagállamok tanterve tartalmazza egy harmadik idegen nyelv tanulásának választható lehetőségét;
28. hangsúlyozza a környező országok nyelvi tanulásának fontosságát mint a kommunikáció megkönnyítésének és a kölcsönös megértés előmozdításának egyik módját az Európai Unióban, az Unió erősítése mellett;
29. javasolja a szomszédos országok és régiók nyelvi tanulásának támogatását, különösen a határ menti régiókban;
30. ismételten hangsúlyozza az újszerű nyelvpedagógiai módszerek és megközelítések előmozdításának és támogatásának fontosságát a nyelvtudás megszerzésének bátorítása, valamint a polgárok körében a nyelvtanulás tudatosítása és az erre való motiválás érdekében;
31. javasolja, hogy az oktatás minden szintjén, tekintet nélkül a földrajzi környezetre, legyenek képzett idegennyelv-tanárok;
32. javasolja az élő nyelvek tanárait tömörítő európai egyesületek és szövetségek meghallgatását az alkalmazni kívánt módszerek és programok vonatkozásában;
33. kiemeli az olvasásra való ösztönzésre és az irodalmi alkotás serkentésére irányuló politika fontosságát e célok elérésében;
34. üdvözli a Bizottságnak a tömegkommunikációs eszközök és az új technológiák révén történő nyelvtanulás előnyeiről szóló tájékoztató és figyelemfelhívó kampányok indítására irányuló terveit; sürgeti a Bizottságot, hogy vonja le a következtetéseket a bevándorlók gyermekeinek nyelvtanulásáról és a származási ország nyelvének és kultúrájának a befogadó tagállamban való tanításáról folytatott konzultációkból;
35. javasolja és ösztönzi az IKT-k mint nélkülözhetetlen eszközök alkalmazását a nyelvoktatásban;
36. megismétli, hogy számára politikai prioritás a nyelvtudás megszerzése más uniós nyelvek, köztük egy szomszédos ország nyelve és egy nemzetközi „lingua franca” tanulása révén; úgy véli, hogy ez kompetenciákat és képesítést ad az állampolgárok részére ahhoz, hogy részt vegyenek a demokratikus társadalomban az aktív polgárság, a foglalkoztathatóság és más kultúrák ismerete terén;
37. javasolja, hogy kielégítő mértékben biztosítsák a többnyelvűséget a médiában és az interneten hozzáférhető tartalmakban, és különösen az Europeana és más, az Európai Unióval kapcsolatos weboldalak és portálok nyelvi politikájában, amelynek teljes mértékben figyelembe kell vennie az európai többnyelvűséget, legalább az Európai Unió 23 hivatalos nyelve tekintetében;
38. megjegyzi, hogy a televíziós programok feliratozása elősegíti az uniós nyelvek elsajátítását és gyakorlását, valamint javítja az audiovizuális műsorok kulturális háttérének megértését;
39. ösztönzi az Európai Uniót, hogy külkapcsolataiban aknázza ki az európai nyelvekhez kapcsolódó előnyöket, és felszólít arra, hogy a többnyelvűség tőkét használják ki a világ többi részével folytatott kulturális gazdasági és társadalmi párbeszéd kialakításakor, erősítve az Európai Unió szerepét a nemzetközi szinten, növelve annak értékét, és részesítve e tőkéből a harmadik országokat az EU által követett fejlesztési politika szellemében;

2009. március 24., kedd

40. javasolja, hogy e kérdés alaposabb megvitatása érdekében, az ENSZ őshonos nyelvekkel foglalkozó nemzetközi szakértői bizottságának az őshonos ügyek állandó fóruma 2008 májusi, hetedik ülésén elfogadott ajánlások (a hetedik ülésről készült E/2008/43 jelentés) alapján a Tanács a civil társadalommal együttműködve szervezze meg az első nyelvi sokféleségről szóló európai konferenciát;
41. úgy véli, hogy elegendő támogatást kell biztosítani annak elősegítésére, hogy az élethosszig tartó tanulás jegyében minden állampolgár – életkorától függetlenül – társadalmi integrációjának, foglalkoztatásának és jólétének előmozdítása érdekében folyamatosan fejlessze nyelvtudását, azáltal, hogy hozzáférést biztosítanak számára a megfelelő nyelvtanuláshoz vagy a könnyebb kommunikációhoz szükséges egyéb lehetőségekhez, többek között a korai nyelvtanuláshoz;
42. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák azokat az intézkedéseket, amelyek megkönnyítik a nyelvtanulást a hátrányos helyzetű személyek, a nemzeti kisebbségek tagjai és a bevándorlók számára, lehetővé téve a befogadó ország és/vagy régió nyelveinek (nyelveinek) elsajátítását társadalmi beilleszkedésük és a kirekesztésük elleni küzdelem érdekében; hangsúlyozza, hogy a bevándorlók számára fontos, hogy nyelvi készségeik fejlesztése során anyanyelvüket használhassák; ennek megfelelően sürgeti a tagállamokat, hogy ösztönözzék az anyanyelv használatát és az illető ország nemzeti nyelveinek (nyelveinek) elsajátítását egyaránt;
43. úgy véli, világszerte meg kell erősíteni az európai nyelvek nemzetközi terjesztéséhez nyújtott támogatást, hiszen ezek fontos hozzáadott értéket képviselnek az európai projektben, mivel alapvető fontossággal bírnak az Európai Unió és a harmadik országok között meglévő nyelvi, történelmi és kulturális kapcsolatokban, és mivel elősegítik a demokratikus értékek előmozdítását ezekben az országokban;
44. úgy véli, hogy támogatást kell nyújtani az európai vállalatoknak, különösen a kis- és középvállalkozásoknak a nyelvhasználat és a nyelvtanulás terén, ezáltal hozzásegítve őket ahhoz, hogy hozzáférhessenek a nemzetközi piacokhoz, és különösen a feltörekvő piacokhoz;
45. hangsúlyozza, hogy a fogyasztóknak joguk van a lakóhelyük piacán árusított árukról az ottani hivatalos nyelven vagy nyelveken tájékoztatást kapni;
46. külön felhívja a figyelmet az eltérő kulturális háttérrel rendelkező egyének közötti kommunikációs szakadék, valamint a több- és egynyelvűek közötti társadalmi megosztottság lehetséges veszélyeire, felhívja a figyelmet, hogy a nyelvtudás hiánya sok tagállamban továbbra is komolyan akadályozza a nem az adott tagállamban honos munkavállalók társadalmi és munkaerő-piaci integrációját; ezért sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket az Európai Unióban jobb lehetőségekhez jutó több nyelvet beszélők és a számos lehetőségből kizárt egynyelvűek közötti különbségek csökkentésére;
47. úgy véli, hogy támogatást kell nyújtani a harmadik országok nyelveinek tanulásához, az EU-n belül is;
48. kéri, hogy a nyelvi kompetenciamutatók a lehető legrövidebb időn belül terjedjenek ki az EU összes hivatalos nyelvére, más, az Európai Unióban beszélt nyelvekre való kiterjesztésük sérelme nélkül;
49. úgy véli, hogy az adatgyűjtésnek tartalmaznia kell a négy nyelvi készséget – írott szöveg értése, hallott szöveg értése, beszéd-készség, íráskészség – mérő teszteket;
50. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a koordináció nyílt módszerének alkalmazásával fokozzák a tagállamok közötti együttműködést növelő erőfeszítéseiket a többnyelvűség területére vonatkozó tapasztalatok és bevált gyakorlatok cseréjének elősegítésére, figyelembe véve például a többnyelvű vállalkozásokban rejlő gazdasági előnyöket;
51. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.